

عنوان مقاله:

ضرورت وحدت علوم انسانی و علوم طبیعی

محل انتشار:

همایش بررسی متون و منابع حوزه های فلسفه، کلام، ادیان و عرفان (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمود عبادیان - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مردم روزگار کهن همانند وحشیان روزگار نو انسان را همیشه بخشی از جامعه و جامعه را در بستر طبیعت مجسم می کردند که همه وابسته به نیروی کیهانی بود در نظر آنان انسان و طبیعت در چالش با یکدیگر نبودند از این رو به گونه های مختلف دانش نیاز نداشتند پدیده های طبیعی را برحسب تجربه های انسان و تجربه های انسان را با توجه به رویدادهای کیهانی قاعده مند درک می کردند اختلاف سیاسی بین دیدگاههای انسان مدرن و انسان باستان نسبت به جهان پیرامون این گونه است: برای انسان مدرن یعنی انسانی علمی جهان پیرامون بیش از همه یک آن است و برای انسانهای کهن یک تو بود هنری فرانکفورت پیش از فلسفه تحول و پیشرفت جامعه بشری شرایطی فراهم آورد که انسان به گونه های شناخت مسلح شود: شناخت بی واسطه که انسان در آن با چیزها و موجودات روبرو می شود آن را می فهمد این شناختی است که ادمی در آن با موجودات جاندار پیشرفته طبیعت همسان است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/101883>

